

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.01.1981, sp. zn. 6 Tz 54/80, ECLI:CZ:NS:1981:6.TZ.54.1980.1

Číslo: 59/1981

Právní věta: Dojde-li odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně po uplynutí odvolací lhůty, je povinností odvolacího soudu zjistit se zřetelem na ustanovení § 60 odst. 4 tr. ř., jakým způsobem bylo odvolání podáno, pokud tato okolnost není ze spisu patrna, a podle výsledku tohoto zjištění posoudit, zda odvolání bylo podáno včas či opožděně.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 15.01.1981

Spisová značka: 6 Tz 54/80

Číslo rozhodnutí: 59

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 60 odst. 4
§ 253 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 59/1981 sb. rozh.

Dojde-li odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně po uplynutí odvolací lhůty, je povinností odvolacího soudu zjistit se zřetelem na ustanovení § 60 odst. 4 tr. ř., jakým způsobem bylo odvolání podáno, pokud tato okolnost není ze spisu patrna, a podle výsledku tohoto zjištění posoudit, zda odvolání bylo podáno včas či opožděně.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 15. 1. 1981 sp. zn. [6 Tz 54/80](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Brně ze dne 3. června 1980 sp. zn. 4 To 167/80 a přikázal krajskému soudu v Brně, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Prostějově ze dne 8. dubna 1980 sp. zn. 2 T 45/80 byl obviněný F. S. uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. Za uvedenou trestnou činnost byl podle § 202 odst. 1 tr. zák. za

použití § 35 odst. 1 tr. zák. odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na deset měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný odvolání prostřednictvím obhájce.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. června 1980 sp. zn. 4 To 167/80 odvolání obviněného v neveřejném zasedání podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl jako opožděně podané s odůvodněním, že zákonná lhůta k podání opravného prostředku proti rozsudku okresního soudu v Prostějově uplynula dne 23. dubna 1980 a odvolání došlo tomuto okresnímu soudu až dne 24. dubna 1980.

Toto rozhodnutí krajského soudu v Brně napadl generální prokurátor ČSR stížností pro porušení zákona. Krajskému soudu vytýká, že pochybil, když dodržení osmidenní lhůty k podání odvolání posuzoval výlučně podle prezentačního razítka okresního soudu v Prostějově uvedeného na odvolání obviněného. Krajský soud nezjišťoval, jakým způsobem bylo odvolání obviněného doručeno okresnímu soudu, popř. kdy bylo předáno k poštovní přepravě. Jestliže ve spise nebyla založena obálka s vyznačením data, kdy pošta zásilku k doručení přijala, a z prezentačního razítka nebylo patrné, jakým způsobem bylo odvolání soudu doručeno, měl si krajský soud vyžádat vyjádření okresního soudu o tom, jakým způsobem bylo odvolání doručeno, popř. v tomto směru provést jiné potřebné šetření. Generální prokurátor ČSR poukázal na zjištění okresního prokurátora v Prostějově učiněné v advokátní poradně, že odvolání obviněného bylo předáno poště k doručení dne 23. dubna 1980, o čemž svědčí potvrzení pošty v knize doručených zásilek.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon porušen byl.

Jak lze zjistit z obsahu protokolu o hlavním líčení ze dne 8. dubna 1980 po vyhlášení rozsudku okresního soudu v Prostějově sp. zn. 2 T 45/80 a po poučení o opravném prostředku se obviněný F. S. nevzdal opravného prostředku. Opis rozsudku byl obviněnému a jeho obhájci doručen dne 15. dubna 1980, takže poslední den lhůty k podání odvolání byl den 23. dubna 1980 (§ 248 odst. 1 tr. ř.). Ve spise je založeno odvolání obviněného vypracované obhájcem s prezentačním razítkem okresního soudu v Prostějově s datem 24. dubna 1980. Z tohoto razítka není patrné, bylo-li odvolání doručeno soudu osobně nebo poštou. Ve spise není založena obálka z doručené písemnosti, z níž by bylo možno zjistit, zda a kdy bylo odvolání předáno poštovní přepravě.

Za této situace nemohl být učiněn spolehlivý závěr o včasnosti nebo opožděnosti podaného odvolání (tedy o podmínkách použití § 253 odst. 1 tr. ř.). Dojde-li odvolání po uplynutí zákonné odvolací lhůty a z prezentačního razítka soudu není zřejmé, jakým způsobem bylo odvolání soudu doručeno, přičemž současně není k dispozici obálka od doručené písemnosti s datem razítka poštovního úřadu, je povinností soudu, který rozhoduje o odvolání, před rozhodnutím podle § 253 odst. 1 tr. ř. postupovat tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci. Tato zásada se vztahuje totiž na celé trestní řízení, tedy i na zjištění, zda opravný prostředek byl podán v zákonné lhůtě.

Krajský soud v Brně takto nepostupoval a řádně nezjistil způsob, jakým bylo okresnímu soudu v Prostějově doručeno odvolání obviněného F. S. Proto ani nemohl dospět ke správnému závěru, že odvolání bylo podáno včas. Odvolání bylo předáno poslední den osmidenní lhůty na poštovní úřad a správně bylo adresováno okresnímu soudu v Prostějově (§ 60 odst. 4 písm. a/ tr. ř.), jak bylo zjištěno okresním prokurátorem v Prostějově před podáním stížnosti pro porušení zákona. Krajský soud v Brně svým postupem porušil zákon v neprospěch obviněného.